

Následování žijícího proroka

Starší Torben Engbjerg, Dánsko

Územní sedmdesátník

Poté, co jsem byl ve 20 letech pokřtěn v San Leandru v Kalifornii a strávil dva semestry na Univerzitě Brigham Younga, jsem v létě roku 1977 usedl do letadla směřujícího přes oceán do Kodaně. Vypravil jsem se na léto domů, abych si vydělal peníze na další semestr na BYU. Nebo to jsem si alespoň myslel!

Během dlouhého letu jsem se pokusil usnout, abych byl odpočatý, až se setkám s rodinou – nyní jako člen Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Ale spánek ne a ne přijít. Neustále jsem slyšel hlas proroka, presidenta Kimballa, jak říká: „Každý způsobilý mladý muž má jít na misii.“¹ „Jsem příliš starý,“ snažil jsem se přesvědčit sám sebe, „... než budu moct jít, bude mi 22, o tři roky víc než většině starších, kteří jdou na misii.“ Slyšel jsem presidenta Kimballa téměř jako kdyby seděl hned vedle mě. Nedovolil mi usnout a já jsem ho nedokázal ignorovat.

Nakonec jsem ze strachu, že se vůbec nevyspím, Nebeskému Otci řekl: „Tak dobrá, pokud někoho inspiruješ, aby mě požádal, abych šel na misii, tak půjdu.“ To pomohlo – usnul jsem a spal, dokud letadlo nepřistálo, a na to, co jsem slíbil Pánu nebo presidentu Kimballovi, jsem už ani nepomyslel.

Jen čtyři dny poté, co jsem dorazil do severního Dánska, jsem se ocitl na shromáždění v odbočce Aalborg. Nikoho jsem tam neznal. Hned po shromáždění svátosti přišel přímo za mnou president odbočky Johannes Vestbø a řekl: „Neznám vás, ale v bílé košili a obleku vypadáte jako člen

Církve. Jste členem?“ To jsem mu mohl potvrdit a on pokračoval: „Mohu vás pozvat do své kanceláře, abychom se lépe poznali?“ Naše setkání nemohlo trvat déle než deset či patnáct minut. Hned po několika minutách řekl: „Je to velmi zvláštní. Přestože vás neznám, mám velmi silný pocit, že mě Pán nabádá, abych se vás zeptal, zdali půjdete na misii. Uděláte to?“

Vliv Ducha se prohloubil a oběma se nám v očích objevily slzy dojetí, když jsem si vzpomněl na slib, který jsem dal jen před čtyřmi dny Pánu, a podělil se o něj. Věděl jsem, co musím udělat – následovat hlas žijícího proroka. Brzy poté jsem odeslal přihlášku na misii a místo toho, abych se vrátil na BYU, jsem peníze, které jsem toho léta vydělal, použil na misii a od listopadu téhož roku jsem sloužil v Anglické misii Londýn.

Když vstupujeme do nového roku

a stanovujeme si osobní cíle pro plán území na rok 2019, z nichž na prvním místě stojí „následujte proroka“, z osobní zkušenosti vím, že nám to do života přinese ta největší požehnání. Následování žijícího proroka ve všem, co nám radí, „posílá (naši) **víru v Nebeského Otce a Ježíše Krista**“.

Žijící prorok je mluvčím Páně na zemi. „Prorok nestojí mezi vámi a Spasitelem. Spíše vám stojí po boku a ukazuje vám cestu vedoucí ke Spasiteli.“² Jak je uvedeno ve 3. Nefim 20:24, „... všichni proroci ... svědčili o (Kristu)“. Prorok nám řekne věčné pravdy a dá nám moudré rady. „Pokaždé, když jsem uposlechl radu proroků, pocítil jsem potvrzení této rady v modlitbě a pak jsem se jí řídil, jsem zjistil, že to umocnilo mé bezpečí.“³ Prorok nás bude povzbuzovat, abychom dodržovali příkázání, která vedou ke štěstí, pokoji a věčnému životu.

Je tomu již čtyřicet let, co jsem se rozhodl následovat žijícího proroka. Nejenom ke mně, ale k celé mé rodině přicházejí díky rozhodnutí následovat proroka, které jsem učinil v roce 1977, nespočetná požehnání. Vyzývá vás všechny, abychom si stanovili osobní cíle a dali si závazek následovat proroka, čímž můžeme obdržet nesmírná požehnání v tomto životě i v životě, který přijde. ■

POZNÁMKY

1. Spencer W. Kimball, First Presidency Message, November 1977, „It Becometh Every Man“, třetí odstavec.
2. Neil L. Andersen, „Prorok Boží“, *Liahona*, květen 2018.
3. Henry B. Eyring, „Finding Safety in Counsel“, *Ensign*, May 1997, str. 25.

Starší
Torben Engbjerg

Budu posilovat svou víru
v Nebeského Otce a v Ježíše Krista tím, že

**Budu
následovat**
PROROKA

Pozvu
PŘÍTELE NA SHROMÁŽDĚNÍ
SVÁTOSTI

Vezmu
DO CHRÁMU NĚKTERÉHO SVÉHO
PŘEDKA

Usilujme o získání vlastního svědectví

President Martin Pilka

President kůlu Praha

Když mi bylo 23 let, začal jsem jako student, spolu s dalšími vrstevníky a kamarády, navštěvovat Otakara Vojkůvku (otce Gáda Vojkůvky st.). V jeho malém podkrovním pokoji se nás většinou tísnilo mnohem více, než by si kdo mohl představit, a naše společné modlitby často končily prosbou, aby dřevěné trámy, které nesou podlahu, vydržely. Všichni jsme ale byli hladoví po naukách evangelia a nadšeni z toho, co jsme od bratra Vojkůvky a ostatních slyšeli.

V tu dobu jsem poprvé uslyšel o tom, že tady na zemi je člověk, který je prorokem Božím. Slyšel jsem příběh o Josephu Smithovi, o jeho touze znát pravdu ohledně toho, ke které z církví se má připojit, a také úžasném zjevení Boha Otce a jeho Syna Ježíše Krista, které přišlo jako odpověď na jeho modlitbu. (Viz Joseph Smith–Životopis v Drahocenné perle.)

Zpočátku jsem byl skeptický a říkal jsem si, že pokud to není pravdivé a někdo si bere Boha jako zástěrku prosazení svých zájmů, tak je to ta nejhorší lež, kterou jsem mohl obdržet. Na druhou stranu jsem vnímal, že pokud ale Bůh opravdu k lidem mluví teď, v dnešní době, tak to chci slyšet a znát a považoval bych to za to nejdůležitější, co mohu ve svém životě poznat. Mé srdce i mí přátelé mě povzbuzovali, abych poznával a učil se o této nové nauce více a více. V tu dobu jsme se skupinou dalších čtyř přátel četli Knihu Mormonovu jako přípravu pro náš křest, o který jsme požádali. Během této doby jsem pocítil, že Kniha Mormonova je pravdivá. Logicky jsem z toho usoudil, že i Joseph Smith byl tedy prorok, který tuto knihu přeložil mocí Boží. Svědectví o něm jsem obdržel až později na své

misii. Způsob a moc, jakou mi Duch Svatý potvrdil, že Joseph Smith byl prorokem Božím, změnilý můj život.

Podobné pocity jsem pocítil, když jsem zvedl svou pravou ruku, abych vyjádřil v dubnu minulého roku svou podporu Russellu M. Nelsonovi jako proroku Božímu v dnešních dnech.

Jestliže mám následovat proroka k Ježíši Kristu, chci vědět, co mi prorok říká.

Oslovilo mě nabádání presidenta Nelsona v proslovu „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“ (*Liahona*, květen 2018, 93). Řekl: „Žijeme ve světě, který je složitý a stále problematictější. Nepřetržitě dostupné sociální sítě a 24hodinové zpravodajství nás bombardují stále dalšími a dalšími myšlenkami. Máme-li mít alespoň naději v to, že dokážeme prosít všechny ty nespočetné hlasy a lidské filosofie útočící na pravdu, musíme se naučit získávat zjevení.“

Jak mohu získat zjevení? Jak se to mám naučit? Zjevení přichází skrze Ducha Svatého a president Nelson nám ve stejném proslovu nabídnul i návod, jak Ducha Svatého pocítovat: „Nic nedokáže otevřít nebesa tak jako kombinace větší čistoty, naprosté poslušnosti, horlivého hledání, každodenního hodování na slovech Kristových v Knize Mormonově a času pravidelně věnovaného chrámové práci a práci na rodinné historii.“

Právě Duch Svatý, Jeho dotek našeho srdce z otevřených nebes, nám může ukázat pravdivost všech věcí v našem životě. Může nám ukázat i to, zda náš vlastní život vedeme správným směrem, zda hodnoty, které v životě upřednostňujeme, jsou ty správné, nebo zda potřebujeme některé věci změnit.

Právě pocítení Ducha Svatého mění naše srdce a vytváří to, co nazýváme svědectvím. Je to naše osobní duchovní poznání, které nepřichází ze zázraků, které můžeme zažít. Ani nepřichází ze zjevení andělů, které můžeme očekávat, ale z toho jemného pocitu, který vlije klid, světlo a porozumění.

Díky našemu svědectví budeme připraveni na úžasné dny, které jsou podle presidenta Nelsona před námi: „Náš Spasitel a Vykupitel Ježíš Kristus vykoná mezi dneškem a dnem, kdy znovu přijde, některé ze svých nejmocnějších skutků. Uvidíme zázračná znamení, že Bůh Otec a Jeho Syn Ježíš Kristus předsedají této Církvi s majestátností a slávou. Avšak v nadcházejících dnech nebude možné duchovně přežít bez stálého vlivu Ducha Svatého, který nás bude vést, řídit a utěšovat.“

Modlím se, abychom byli všichni připraveni na každý den, který můžeme v roce 2019 prožít plně, čistě a s pocitem, že jsme blízko našemu Spasiteli. Svědčím vám, že Ježíš Kristus žije, že byl vzkříšen. Každý den našeho života je dán právě proto, abychom se připravili na návrat k Němu. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Přijďte do chrámu!

Rozhovor s prezidentem a sestrou Wadoschovými z chrámu Freiberg

probouzet nadšení pro chrám a chrámovou práci i v našich dětech.

Co vám pomáhá získat z chrámu co nejvíce? Jak se připravujete na návštěvu chrámu, tak abyste z každé návštěvy a každého obřadu odcházeli silnější, povznesení a poučení?

Sestra Wadoschová: Jednak je důležité, abychom do chrámu nechodili s tím, že jen „pracujeme na genealogii“, ale abychom při tom mysleli na to, že jde o to, umožnit našim předkům uzavřít smlouvy s Bohem. Dále je také dobré, když se v předstihu zamyslíme nad tím, čemu novému bychom se chtěli naučit o věčném plánu našeho Nebeského Otce, a obzvláště si s sebou vzít otázky, které tam Pánu položíme a tím přijdeme blíže k Němu. V rámci přípravy je také dobré jednak studovat v písmech o plánu života, a jednak také vědomě myslet na vlastní předky, které jsme možná i sami znali. Návštěva chrámu nemá být návštěvou „z povinnosti“, nýbrž příležitostí pocítit radost, kterou pocítují naši předkové, když za ně vykonáváme obřady, jak se o tom píše v Nauce a smlouvách 138.

Velmi si vážíme vaší oddané služby v chrámu Freiberg. Mohli byste se s námi podělit o zážitek, jak jste byli povoláni prezidentem a vedoucí sestrou chrámu? Co

President Viktor Wadosch slouží od 1. listopadu 2018 jako prezident chrámu Freiberg. V tomto úřadu vystřídal presidenta Günthera Erlachera, který sloužil jako prezident chrámu čtyři roky. Sestra Karin Wadoschová byla povolána, aby sloužila jako vedoucí chrámová sestra. Před svým povoláním sloužili manželé Wadoschovi v chrámu Freiberg přes dva roky jako první rádce v předsednictvu chrámu a jako první asistentka vedoucí chrámové sestry.

Jaké místo zaujímá chrám v jejich životě a v životě jejich rodiny? Co pocítovali, když byli povoláni, aby vedli chrám Freiberg? Co doporučují těm, kteří se připravují na svou první návštěvu chrámu? Jak důležitý je chrám pro mládež? A co by vzkázali členům v kůlu Praha do začátku roku 2019? Odpovědi na tyto i další otázky se dozvíte v rozhovoru, který s prezidentem a sestrou Wadoschovými vedl prezident Michal Hanzal, první rádce v předsednictvu kůlu Praha.

Drahý presidente Wadoschi a drahá sestro Wadoschová, děkujeme za váš čas a za ochotu podělit se s námi o vaše myšlenky a pocity týkající se chrámu a chrámové práce. Než však přejdeme k tomuto tématu, mohli byste krátce říci něco o sobě a o tom, jak jste poznali církev?

Sestra Wadoschová: Děkujeme za tuto příležitost!

Já jsem se narodila v německém Frankfurtu nad Mohanem, ale již dlouho žijeme s manželem nedaleko Vídně. Mám jednu sestru, která je také členkou církve. S manželem máme pět dětí a také už několik vnoučat. Dříve jsem pracovala jako učitelka

angličtiny a zeměpisu a nějakou dobu jsem byla doma s dětmi. V církvi jsem od narození. Moji prarodiče byli pokřtěni dlouho předtím, než jsem se narodila, a tak byli moje maminka a její sourozenci vychováni v evangelii. Můj tatínek nejprve členem nebyl, ale později se dal pokřtít, když mi bylo deset let.

President Wadosch: I já jsem v církvi od malička. Moje maminka vstoupila do církve krátce po válce. Tatínek členem nebyl, ale neměl nic proti tomu, abych vyrůstal v církvi. Mám dva bratry, kteří jsou také členy, ačkoli jeden z nich nedávno zemřel. Nyní jsem již v důchodu, ale celý svůj profesní život jsem pracoval jako účetní ve společnosti Austrian Airlines.

Vzpomínáte si na své první zážitky s chrámem?

Sestra Wadoschová: Oba jsme byli poměrně mladí, když jsme poprvé navštívili chrám, a nebyli jsme na něj dostatečně připravováni. A tak jsme skutečně hluboké zážitky z chrámu začali získávat až v dospělosti. I proto považujeme kurzy přípravy do chrámu, které církev v dnešní době nabízí, za velmi důležité a přínosné.

Chrámu je dům Páně – Ježíše Krista. Co to pro vás znamená? Jaké místo zaujímá chrám ve vašem životě a v životě vaší rodiny?

President Wadosch: Chrámu je skutečně dům Páně – místo, kde jsou lidé, kteří s sebou přinášejí Ducha. To nám pomáhá pokaždé získat novou sílu a také prohloubit naše znalosti o božskosti Ježíše Krista. Pro naši rodinu je chrám velmi důležitý, protože chceme být se svou rodinou na věky. Proto jsme se vždy snažili

vás jako první napadlo a co jste pociťovali?

President Wadosch: Naše povolání nám sdělil již v dubnu loňského roku president Dallin H. Oaks, první rádce v Prvním předsednictvu, v rámci předem domluveného videohovoru. Byli jsme samozřejmě velmi překvapeni, mimo jiné i proto, že jsme v té době byli v chrámu Freiberg již dva roky na misi. Jako první nás napadlo, co to bude znamenat pro naše děti a vnoučata, když budeme další tři roky mimo domov, ale velmi brzy byly naše obavy zcela rozptýleny. President Oaks nám řekl, abychom v létě strávili dva měsíce doma s rodinou, a poté nás pozval na říjnové školení pro nové presidenty chrámů v Salt Lake City. No a 1. listopadu pak začala naše „nová“ služba ve Freibergu.

Co je vlastně primárním úkolem presidenta a vedoucí sestry chrámu? A jaká je vaše vize jakožto nových vedoucích chrámu Freiberg?

President Wadosch: Hlavním úkolem presidenta chrámu je uchovávat v posvátnosti to, co je posvátné, a dbát na to, aby v chrámu panovala taková atmosféra, v níž bude moci každý návštěvník pociťovat Ducha, který je vždy tam, kde je Pán. To také znamená dbát na to, aby všechny obřady, které byly v naší době zjeveny a stanoveny, byly prováděny přesně tak, jak si Pán přeje, aby prováděny byly.

Sestra Wadoschová: A také to znamená, abychom pomáhali všem přítomným takovéto prostředí vytvářet a udržovat, aby v chrámu skutečně ona duchovní atmosféra neustále panovala. K tomu všemu máme jako vedoucí chrámu přispívat. A naší vizí je to, abychom toho každý den dosáhli.

Každodenní služba v chrámu je nepochybně fyzicky, duševně i duchovně náročná. Řekněte nám,

prosím, jak vypadá váš typický „služební“ den v chrámu?

President Wadosch: Náš typický den v chrámu vypadá tak, že v 6:30 společně projdeme všechny místnosti chrámu a zkontrolujeme, zda je připraveno vše potřebné, včetně techniky. Poté od 7 hodin vedeme ranní setkání s chrámovými pracovníky a chrámovými misionáři, při kterém se školíme v nějaké konkrétní oblasti. Poté již vítáme první příchozí do chrámu a jsme připraveni pomoci s čímkoli, co je třeba řešit, především v kanceláři chrámu. Během dne dbáme na to, aby vše probíhalo podle stanoveného plánu pro daný den, a také kontrolujeme, zda se chrámové obřady vykonávají správně a důstojně. Někdy také v průběhu dne školíme chrámové pracovníky a pracovnice. Na konci dne zkontrolujeme, zda je ve všech místnostech vše v pořádku, a tím pro nás služba toho dne končí.

Co vám v chrámu pomáhá organizovat tolik duchovních, kněžských, administrativních i technických záležitostí?

President Wadosch: Především společné rady. Každý týden, v pátek odpoledne, míváme radu předsednictva chrámu, které se kromě předsednictva účastní také vedoucí sestra, chrámový zapisovatel a chrámový inženýr. Na radě probíráme jak záležitosti týkající se obřadů, tak i záležitosti technického

charakteru týkající se chrámu, chrámové ubytovny i chrámového pozemku. I exteriér chrámu musí totiž odpovídat vysokým měřítkům, která jsou pro dům Páně stanovená.

Sestra Wadoschová: Dalším důležitým bodem programu rady je příprava na následující chrámový týden – která skupina přijede, které obřady budou vykonávat a kdy, kolik obřadů pro žijící má být vykonáno atd. Rovněž v tomto okamžiku plánujeme rozpis služby pro chrámové misionáře a hovoříme o nových misionářích, kteří byli do našeho chrámu povoláni – kdo a kdy přijede, kde bude bydlet apod.

President Wadosch: A v neposlední řadě zvažujeme také povolání nově navržených chrámových pracovníků a pracovnic a plánujeme jejich ustanovení a zaškolení. Rovněž bych rád řekl, že bez pomoci a podpory druhých bychom nemohli dělat to, co děláme. Zvláštní poděkování patří našim rádcům a asistentkám – presidentu a sestře Bartschovým a presidentu a sestře Dzierzonovým, jejichž obětavost, nasazení a píle jsou pro nás velikým přínosem a podporou.

Zmínili jste obřady pro žijící. Jaké rady byste dali těm našim bratrům a sestrám, kteří se připravují na přijetí vlastních chrámových obřadů?

Sestra Wadoschová: Určitě bychom doporučili toto:

- Vyhradit si na celou návštěvu dostatek času (včas si zajistit například dovolenou v práci); a rozhodně doporučujeme naplánovat si pobyt v chrámu na více než jeden den.
- Cílevědomé studium písem (Starý zákon – dávné chrámové obřady; Nauka a smlouvy, Drahocenná perla, proslovy apod.)
- Učení našich autorit o chrámu a chrámové práci.
- Absolvovat kurz přípravy do chrámu.

- Domluvit s biskupem/presidentem odbočky vhodný doprovod (který bude s návštěvníkem v chrámu po celou dobu jeho pobytu – a nejen během samotného obdarování).

Pán nám skrze své proroky a aposto-ly dává často najevo, že si přeje, aby se do chrámové práce významným způsobem zapojovala i mládež. Proč je to podle vás důležité? A co mohou mladí dělat pro to, aby se pro ně chrám stal jednou z kotev v dnešním rozbouřeném světě?

President Wadosch: Pro mladé je důležité, aby v tomto neklidném světě našli místo, kde budou moci pociťovat útěchu a klid a kde se naučí nechat vše, co je rozptyluje, „za dveřmi“. Díky tomu se pro ně může chrám stát již v raném věku místem, kde budou moci získávat sílu a pokoj – což je stav, kdy se mohou těšit z hlubokých a duchovních zážitků. Samozřejmě je také důležité probudit v mladých touhu sloužit bližním na druhé straně závoje a pomoci jim naučit se, že bez víry, pokání a křtu nemůžeme činit skutečný věčný pokrok. Neexistuje žádná zkratka.

Sestra Wadoschová: Naším mladým přátelům doporučujeme, aby věnovali pravidelně čas studiu a přemýšlení o plánu spasení a aby již v raném věku přemýšleli o tom, čeho by chtěli v životě dosáhnout. Díky tomu si brzy uvědomí, jak moc přispívají duchovní naladění a duchovní postoje k tomu, aby člověk kráčel ve světle, a díky tomu získával sílu a byl schopný s Boží pomocí překonávat každodenní životní těžkosti mládí. A samozřejmě je také dobré, když mladí poznávají své předky – to jim pomůže nejen objevit a pochopit své kořeny, ale také si povídat s rodiči a dalšími příbuznými o duchovních věcech.

Co byste na závěr rádi řekli do začátku roku 2019 členům v České republice?

President Wadosch: České členy máme velice rádi. Nechceme nijak lichotit, ale naše nejoblíbenější skupiny návštěvníků chrámu jsou ty z České republiky – a je jedno, ze které části. Vždy s sebou totiž do chrámu přináší radost a životní optimismus, velikou duchovnost a vynikající organizovanost. Budeme mít radost, když si tento přístup uchováte a budete do Freibergu pravidelně přijíždět jak v tomto roce, tak kdykoli v budoucnu.

Také bychom chtěli, abyste věděli,

že jsme skutečně přesvědčeni, že chrámová práce je nezbytná k tomu, aby člověk mohl upevnit, případně rozšířit svůj vztah s Bohem a Pánem Ježíšem Kristem. Z celého srdce svědčíme o tom, že víme, že Ježíš Kristus je náš Pán a Spasitel a Vykupitel.

Děkujeme mnohokrát za rozhovor a těšíme se na setkání v chrámu Freiberg – jak s vámi, tak s Pánem. Všechno nejlepší do nového roku! ■

Rozvrh chrámových týdnů v roce 2019

In tomto roce bude náš kůl organizovat pro členy kůlu Praha a okrsku Bratislava chrámové týdny. Uskuteční se jich 8, a to v těchto termínech:

- 29. ledna – 2. února (v pátek 1.2. pololetní prázdniny)
- 5.–9. března
- 16.–20. dubna (čtvrtek a pátek 18. a 19.4. velikonoční prázdniny)
- 28. května – 1. června
- 2.–6. července. Týden pro rodiny s dětmi. V tomto týdnu se bude ve Freibergu navíc konat „příměstský

tábor pro děti“. Bližší informace najdete níže v článku od sester z kůlového předsednictva Primárek.

- 20.–24. srpna
- 1.–4. října (pouze do pátku)
- 26.–30. listopadu

Termíny jedno- či dvoudenních cest do chrámu pro mládež, mladé svobodné dospělé, svobodné dospělé, Pomocné sdružení a další skupiny najdete v kůlovém kalendáři na stránkách www.kulpraha.cz. ■

Příměstský tábor během chrámového týdne ve Freibergu v létě 2019

Předsednictvo Primárek kůlu Praha

V letošním roce předsednictvo Primárek kůlu Praha (Soňa Horáková, Martina Řezáčová a Bohdana Hanzalová) nově uspořádá program pro děti, jejichž rodiče se budou během chrámového týdne 2.–6.7.2019 účastnit obřadů v chrámu. Program se bude konat

ve Freibergu a okolí a bude zahrnovat jak duchovní části, tak i zábavní a sportovní činnosti. Podrobnosti k programu a přihlašování budou zveřejněny později.

Požádali jsme sestry, aby se s námi podělily o bližší informace o tomto táboře.

Proč jsme se rozhodly uspořádat program pro děti formou příměstského tábora u chrámu?

Sestra Horáková: Jako vedoucí a učitelky v Primárnkách jsme velmi vděčné za všechny rodiče, kteří se ze všech sil snaží naplnit nabádání našeho Pána a vedou své děti k Bohu. Při plánování „primárkových“ aktivit na rok 2019 bylo naším prvořadým cílem rodiny nezatížit aktivitami, které by pro ně znamenaly další cestování a vynakládání času a energie, ale radši jsme chtěly podpořit už naplánované aktivity. Zároveň bylo naší velkou touhou strávit s dětmi více času i mimo Primárky v neděli. Z toho nám přirozeně vyšlo, že chceme být tam, kde budou celé rodiny spolu. Už ze slovního spojení „chrámový týden pro rodiny“ vyplynula jasná volba. Chrám je obzvlášť posvátné místo. Jak dospělí, tak i děti zde mohou pocítovat Ducha, který je přibližuje k Bohu. Věřím, že díky této výjimečné atmosféře, díky dobrému příkladu rodičů a díky naší touze učit děti, aby kráčely zpříma před Pánem, vzroste v srdcích našich dětí pokoj ze znalosti, že je Bůh a Spasitel milují dokonalou láskou.

Sestra Řezáčová: Vždy, když navštívím chrám sama a vrátím se domů, jsem plná nadšení a snažím se o vše se svou rodinou podělit, ale moji radost

pokaždé trochu zakalí pocit „škoda, že jste tam nebyli“. Když navštívíme chrám jako rodina, moje radost a nadšení je vždy větší, plnější. Cítím, že společné návštěvy chrámu v nás posilují jednotu, vzájemnou lásku a dodávají nám i více nadšení do všedních dnů. Jsem moc vděčná za každou takovou příležitost, která naši rodinu více stmeluje. Potkáváme se v chrámu také se spoustou rodin a jsou to velmi milá setkání, která prohlubují stará přátelství či přinášejí nová, jak pro nás dospělé, tak pro naše děti.

Proč brát děti s sebou na chrámový týden?

Sestra Řezáčová: V 2. kapitole Mosisáše, kde král Beniamin oslovuje svůj lid u chrámu, se dočítáme: „A stalo se, že když vyšli k chrámu, rozbili své stany okolo, každý muž podle své rodiny, sestávající z jeho manželky a jeho synů a jeho dcer a jejich synů a jejich dcer, od nejstarších až po nejmladší.“ (Mosiáš 2:5.) Dokážu si živě představit, že ani v té době nebylo pro rodiče nijak lehké přepravit se s malými dětmi k chrámu, zajistit pro ně vše potřebné, a ani nepochybuji o tom, že i tehdy byly děti živé a neposedné. Přesto inspirovaní rodiče toto vše absolvovali, neboť pocítovali významnost tohoto místa a okamžiku a byli si vědomi, jak je důležité, aby si rodiny společně užily ten mocný vliv Ducha Svatého.

Sestra Hanzalová: Malé děti jsou velmi vnímavé vůči Duchu Svatému, jsou schopné pocítit posvátnost, majestátnost a čistotu Božího domu. Když se procházejí po nádherně upraveném chrámovém pozemku, když vidí své rodiče, jak si oblékají bílé šaty a jak s úctou a láskou odcházejí sloužit Pánu a svým zesnulým předkům, v jejich srdci začíná klíčit seménko svědectví.

Má význam připravovat malé děti na vstup do chrámu, když do něj ještě nemohou vstoupit?

Sestra Hanzalová: Chrámové obřady jsou určeny zejména pro mládež od 12 let a pro dospělé členy Církve. To však neznamená, že se chrám a chrámová práce dětí netýkají. To, aby děti rozvíjely pozitivní vztah k chrámu a touhu být jednoho dne hodny do něho vstoupit, je významným cílem výuky v rodině i v Církvě. V Primárnkách zpíváme písně o chrámu, vyprávíme si o chrámu a učíme děti, jak být způsobilé, malujeme obrázky chrámů a svědčíme jim o vlastních hlubokých pocitech v souvislosti s chrámovou prací. V rodině můžeme dětem vyprávět o jejich předcích, kteří žijí v duchovním světě, a ukázat jim na fotografiích, jak vypadali. Můžeme jim vysvětlit, jak moc jim posvátné chrámové obřady žehnají. Když zapojíme děti do práce na rodinné historii, posílíme tím jejich vztah k předkům, pomůžeme jim poznat vlastní identitu, pocítit, že jsou milovaným článkem dlouhého silného rodinného řetězce, a umožníme jim mocně pocítit ducha Eliášova.

Věříme, že možnost programu pro děti ve Freibergu rodiny uvítají a budou díky němu požeňány po mnoha stránkách. Děti budou mít na pobyt u chrámu příjemné vzpomínky a posílí své svědectví a svá přátelství, zatímco rodiče budou moci být spolu v chrámu, stihnou udělat více obřadů a budou duchovně povznesení a méně vyčerpaní. ■

Dům Páně pohledem dětí z Primárek

Kalendář kůlu Praha na rok 2019

Kůloví vedoucí pro nás připravují i v tomto roce rozličné akce, shromáždění, setkání, konference, školení a další akce pro různé skupiny členů (počínaje všemi členy kůlu, přes vedoucí a nositele kněžství, sestry z Pomocného sdružení, Mladé ženy, Mladé muže a děti z Primárek, až po mladé svobodné dospělé, svobodné dospělé, nové členy atd.) Kalendář se všemi kůlovými akcemi na celý rok najdete na stránkách www.kulpraha.cz. Povzbuzujeme jednotlivce i rodiny k tomu, aby si kalendář prošli a vybrali si jim určené akce, kterých by se v tomto roce rádi zúčastnili.

Dvě nejvýznamnější kůlové akce jsou konference kůlu, které se letos uskuteční o víkendu 11. a 12. května v Praze (pod

vedením generální či územní autority) a o víkendu 19. a 20. října v Brně (s přenosem do jednotek).

Jelikož naše Církev je církví živoucí, je kalendář průběžně upravován a aktualizován. Doporučujeme proto sledovat kůlový kalendář pravidelně. Můžete si například přidat stránky s kalendářem mezi záložky ve svém prohlížeči nebo se můžete na svém mobilním zařízení nebo počítači „přihlásit k odběru“ církevního kalendáře, díky čemuž se vám akce z tohoto kalendáře budou zobrazovat přímo ve vašem zařízení a díky automatické synchronizaci bude církevní kalendář ve vašem zařízení vždy aktuální. Pokud byste potřebovali s tímto nastavením pomoci, obraťte se na specialistu kůlu na techniku, bratra Zdeňka Šindýlka. ■

Pak byla dlouhá přestávka. Přešla 1. světová válka, došlo k převratům a revolucím. Smlouva ze Saint Germain zaručovala lidem m.j. svobodu vyznání. Vzniklo Československo, které vyzvalo všechny Čechy, kteří chtěli, aby přišli zpět. Tak přijela z Vídně do Prahy také sestra Františka Brodilová, pokřtěná 21. 9. 1913, se dvěma dcerami. Přes velké obtíže umožnila svým dcerám vzdělání, Církev jim ale chyběla. Bez přátel a příbuzných se snažila vychovávat dcery podle zásad evangelia. Od Církve slyšely málo – až je jednoho dne navštívil prezident Baliff z Vídně. 3. června 1921 byly obě její dcery pokřtěny – šlo o první dva křty na půdě Československa. Bylo to velké povzbuzení, ale bratři misionáři nepřicházeli ještě po další léta.

Když předsedal misii v Drážďanech prezident Tadge, byly návštěvy častější. Když byla sestra Brodilová na smrt nemocná, poslal k ní bratra Wunderlicha, který jí dal pozehnání v nemoci s tím, že nezemře, protože má ještě vykonat velkou práci v této zemi – a tak se uzdravila. Po dalších měsících je přišel navštívit apoštol James E. Talmage s prezidentem Valentinem. Mluvili i o misionářích, ale pravý čas ještě nenastal.

V roce 1928 se podruhé jako misionář do Prahy vrátil starší Biesinger (nyní ve věku 81 let) a získal legální potvrzení, že Církev v Československu může působit. Ale brzy se vrátil domů a jeho místo nikdo nenahradil. Sestry Brodilovy se už obávaly, že se zase nic nestane, ale sestra Františka Brodilová dostala nápad napsat Prvnímu předsednictvu Církve. Dostala zprávu, že se otevírá misie v Jižní Americe, a věřila, že k tomu brzy dojde i u nás.

Brzy přišla zpráva od presidenta Johna A. Widtsoe. Dotazoval se na konečné informace o situaci v zemi. Vyměnili si několik dopisů, až nakonec přišla zpráva, že misionáři přijdou

Z HISTORIE CÍRKVE V NAŠÍ ZEMI

Díl 1.: Působení Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů v Českých zemích – počátky

Gád Vojkůvka

Člen vysoké rady a historik kůlu Praha

První snahy Církve u nás sahají až do roku 1883, kdy byli povoláni na misii v Rakousko-Uhersku starší Thomas Biesinger a Paul Hammer. Samozřejmě, že začali nejdříve ve Vídni a shromáždění měli po bytech. Tehdy však začal platit ve Vídni vojenský zákon a všem cizincům hrozilo vězení nebo vyhoštění. Proto se rozhodl starší Biesinger odjet do Čech, do Prahy – a tak se v březnu 1884 stal prvním misionářem působícím na české půdě.

Veřejná shromáždění nebyla povolena, ale starší Biesinger se pustil do konverzací s německy mluvícími lidmi, aby otestoval jejich zájem poznávat

nové náboženství. 25. března byl zatčen za agitaci pro státem neschválenou sektu. Po předběžném výslechu šel do vazby a po soudním líčení byl odsouzen na 30 dní vězení a těžkých prací a k pokutě 30 zlatých. Po 68 dnech věznění byl propuštěn a měl opustit zemi. Přesto ve svém misionářském úsilí pokračoval posíláním církevní literatury přátelům, se kterými se seznámil ve vězení, a v červnu 1884, těsně před opuštěním Prahy, stačil ještě pokřtít a konfirmovat jednoho ze dvou žalobců u soudu, Anthona Justa, prvního člena Církve v Čechách. Nedlouho nato by povolán do Maďarska a stal se prvním misionářem v Maďarsku.

do země příští léto. A skutečně, v květnu 1929 přišla zpráva z konference kněžství, že byl povolán bratr Arthur Gaeth, jehož maminka pocházela od Moravské Třebové, aby jel do Prahy a začal průzkum a podnikl potřebné kroky pro bezprostřední otevření Československé misie.

Bratr Arthur Gaeth přijel 8. června 1929. Navštívil všechny příslušné úřady a důležité osobnosti, včetně tajemníků prezidenta Masaryka, které by mohly poskytnout radu, pomoc a podporu při získávání potřebných povolení a informací, jak pracovat podle zdejších zákonů, ale také, aby je informoval o účelu, poslání a záměrech Církve. Zjišťoval také, jak získat shromažďovací prostory, učebnice a učitele pro výuku českého jazyka, a možnosti informovat lidi o Církvi tiskem nebo rozhlasem a možnosti překládání a tisku církevních materiálů a knih.

První shromáždění se uskutečnilo 30. června 1929 u sestry Brodilové. Duchu Páně všichni pocítili v hojnosti. Sestry Brodilovy svou znalostí angličtiny a němčiny později velmi pomáhaly misionářům v jejich práci a při přípravě dalších proslovů v češtině.

8. července přijel prezident Evropské misie, apoštol John A. Widtsoe. Během 16 dnů poskytoval potřebná školení, nastínil postup, program, poslání a úkoly pro zahájení a řízení činnosti nové misie a duchovní vedení a povzbuzení jak bratru Gaethovi, tak i pěti misionářům, kteří do 19. července dorazili do Prahy.

Společně připravili program zasvěcovacích bohoslužeb, naplánovaných na 24. července 1929 – na den výročí vstupu prvních pionýrů – členů Církve – do údolí Solného jezera v Utahu. Na severním pahorku nad staroslavným hradem Karlštejnem mělo být Československo zasvěceno pro hlásání evangelia a otevřena Československá misie Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. ■

Od našich misionářů

Starší Jaroslav Kvasnička

Německá misie Berlín, srpen 2017 – srpen 2019

„Od té doby, co jsem začal sloužit, jsem se mohl ještě více dozvědět o znovuzříženém evangeliu Ježíše Krista. Můžu vidět, jak mění životy lidí – jak těch, kteří se právě s ním seznamují, tak i těch, kteří jsou dlouhodobí členové. Je to radostná zpráva a jsem velmi vděčný, že mám tu možnost ji také sdílet.“

Misie není čas, kdy vracíme něco, co jsme obdrželi; je to čas, kdy dostáváme

ještě více, než bychom dostali. Je to i čas přípravy na požehnání, která pro nás má Pán připravena.“ ■

Misionáři z kůlu Praha

V současné době slouží na misií na plný úvazek 13 členů našeho kůlu. A dalších několik se na misií připravuje.

Sbor Brno:

Starší Daniel Čaňo: září 2018 – září 2020,
Utažská misie Salt Lake City
Sestra Anya Saunders: listopad 2018 – květen 2019, Misie Bulharsko/střední Euroasie

Sbor Hradec Králové:

Starší Matěj Pražák: listopad 2018 – listopad 2020, Alpská misie – německy mluvící
Starší Vojtěch Novotný: srpen 2018 – srpen 2020, Anglická misie Manchester

Odbočka Třebíč:

Starší Jiří Pohořelický: říjen 2018 – říjen 2020, Anglická misie Manchester

Odbočka Jihlava:

Sestra Petra Dítětová: srpen 2018 – únor 2020, Francouzská misie Lyon
Sestra Aneta Bočková: červenec 2017 – leden 2019, Španělská misie Barcelona

Sbor Praha:

Sestra Melanie Black: září 2018 – duben 2020, Tchajwanská misie Taichung
Starší Bryson Šedivý: září 2018 – září 2020, Misie Cotonou, Benin
Sestra Kristýna Mottlová: červenec 2018 – leden 2020, Anglická misie Leeds

Sbor Uherské Hradiště:

Starší Michal Janoušek: červenec 2018 – červenec 2020, Alpská misie – německy mluvící
Sestra Kateřina Kamarádová: červenec 2018 – únor 2020, Kanadská misie Calgary
Starší Jaroslav Kvasnička: srpen 2017 – srpen 2019, Německá misie Berlín

.....
Pokud byste našim misionářům chtěli napsat pár řádků (zprávy od rodiny a přátel z domova misionáře vždy velmi potěší a povzbudí), můžete o jejich e-mailovou či poštovní adresu požádat jejich rodiče nebo biskupa/presidenta odbočky. ■

Redakce Místní přílohy

Viděli byste v Místní příloze Liahony rádi nějakou konkrétní rubriku nebo článek? Chtěli byste sami přispět nějakým

příběhem, zprávou či užitečnou informací? Napište nám o tom!

E-mail do redakce:

redakceCZ@ldschurch.org

Šéfredaktorka: Gabriela Pilková

Místní příloha vychází v české Liahoně v lednu, dubnu, červenci a říjnu. ■